

NATO-tanácskozás Budapesten

Huszonhat partnerország

Kuncze Gábor belügyminiszter a konferencián. (MTI – Telefotó)

A magyar kormány egyetért a NATO-nak azzal az álláspontjával, hogy az európai térség biztonsága és stabilitása csak együttműködéssel és közös cselekvéssel szavatolható. Ezt Kuncze Gábor belügyminiszter hangsúlyozta a Partner-ség a békéért elnevezésű háromnapos budapesti NATO-tanácskozáson, amelyen 26 ország 130 képviselője a polgári védelemmel, a rendkívüli helyzetek törvényi szabályozásával összefüggő kérdéseket tekintette át. A miniszter – utalva arra, hogy a „békepartnerség” programjában megfogalmazott célok összhangban állnak hazánk NATO-hoz való csatlakozási szándékával, az Országgyűlés által elfogadott alapelvekkel – úgy vélte, hogy a rendkívüli helyzetek törvényi szabályozása nélkülözhetetlen egy jól működő demokráciában, az ország szuverenitása, a polgárok békéje és a nemzeti javak védelme érdekében.

OTP-magánosítás

Az OTP privatizációs stratégiájának egyik sarkköve, hogy az állam a magánkézbe adást követően is a bank legnagyobb részvényese marad. Szakmai befektetőnek a tervek szerint nem adnak el az OTP állami részvényeiből. Ezt hangoztatta Török László, az OTP Bank Rt. vezérigazgató-helyettese a pénzügyi hetfői sajtótájékoztatóján. Az elképzelések alapján mintegy 20-25 százaléknyi részesedést adnának el az állami részvényekből különböző intézményi befektetőknek. Az intézményi befektetők döntően külföldi befektetési alapok, nyugdíjalapok és biztosító társaságok lennének, esetükben a felső korlát, hogy a külföldi befektetők egyenként maximum az alaptőke 5 százalékát vehetik majd meg.

Győzelem és béke

Hányszor hangzott el a napokban e két szó! A győzelem ünnepe, a béke megteremtésének félévszázados jubileuma. Parádék, beszédek, emlékeztetők Londonban, Párizsban, Berlinben, Budapesten, Moszkvában. Mementók. Arra vonatkozóan, hogy a második világháborúban a győzelem hozta meg a békét, a szabadság kiteljesülését, a nagy világégésben elfáradt népek, nemzetek számára az újjászületést.

Győzelem. (Fegyveres küzdelemben az egyik fél részéről az ellenség vagy ellenfél leverésével, megsemmisítésével vagy megadásra kényszerítésével elért kedvező eredmény.)

Béke. (Az a viszony, illetve állapot, amely két vagy több olyan állam, nép között áll fenn, amelyek nincsenek háborúban egymással.)

Többször is elolvastam az Értelmező Szótárban található megfogalmazásokat, megpróbáltam egymás mellé állítani őket, egybeolvasni, majd megváltoztattam a két szó sorrendjét, aztán újra visszahelyeztem az első helyre a Győzelemet. Merthogy, az a fontosabb. Az újságokban, a rádióban, a tévében is mindig e szó kerül az első helyre, ez dominál a napi híradásokban. A Győzelem napja, a Győzelem évfordulója. Ünnepe. De vajon az-e? Kinek? A veszteseknek semmiképpen sem az. A győzteseknek? Mekkora vérvesztés árán? Az ünnepen hányan gyászolnak, hányan siratják szeretteiket, bánkódnak elvesztett javaik miatt, hányan érzik még ma is megaláztatásuk nyomait?

Béke. Csodálatosan hangzik e szó. Az egyik legszebb szava minden nyelvnek. Ha van tartalma. Nem kizárólag az értelmező nagykönyvben megírtak, hanem a társadalom, a család, a mikroközösség vonatkozásában is. Mert úgy érzem, s ebben valószínűleg nem vagyok egyedül, hogy az elmúlt idők dogmatikus, sablonos, öncélú békéltetői, békekonferenciái és látványos béke-nagygyűlései elkoptatták az élet, kifaktították a színt, megsemmisítették az ízt-zamatát ennek a szónak. Olyannyira, hogy ma, amikor a jubileum kapcsán annyit emlegetjük, nem érezzük igazán a súlyát, a jelentőségét.

Hogy miért mondom el mindezt? Csak azért, mert a csillogó-villogó megemlékezésekkel egyidejűleg –ismét csak apolitikai zsargont használva – „komoly erőfeszítéseket” kellene tennie a világnak azért, hogy a második világháború befejezése után 50 évvel, igazi béke legyen. Ne gyilkolják egymást a tuszok és a hutuk, a szerbek és a horvátok, a szerbek és a bosnyákok, a törökök és a kurdok, az oroszok és a csecsenek...

Balsejtelmem van: előbb jön most is a Győzelem, utána a Béke.

Aztán ünnepelhetünk.

Iszore Ferenc

A Budapest Bank alkalmazottja lopott?

A Budapest Bank jövedelmezősége az elmúlt egy esztendő során jelentősen javult, a likviditása megfelelő, több mint 50 milliárd forintba tehető jelenleg a bank likvid eszközeinek állománya. Így a likviditási mutató eléri a 30 százalékot, szemben az MNB által meghatározott minimális 10 százalékos szinthez viszonyítva. Minderről Singlovits Béla, a bank vezérigazgatója tájékoztatta az újságírókat. A tájé-

koztatást azért tartották szükségesnek, mert több olyan információ jelent meg a sajtóban, miszerint a pénzügyi jelentős veszteségeket halmozott fel. A bank vezetése ezeket az állításokat határozottan cáfolta. Kifejtették, hogy az állam által végrehajtott 12 milliárd forintos tőkeerősítés ellenére is kedvező helyzetben lenne a bank. A tőkésítés a pénzügyi jövedelmezőségének alakulását egyébként nem befolyásolta. Az eltűnt Richter-részvényekkel kapcsolatban bejelentették, hogy a papírok megkerültek, a rendőrség órák alatt elfogta a tettet, s gyakorlatilag kár nem keletkezett. A pénzügyi egyik értéktársa tulajdonította el a részvényeket, de értékesíteni már nem sikerült.

Kovács (Agro)bankelnök aranyat csempészett?

Az ORFK sajtószolgálat a alábbi közleményt juttatta el hétfőn a magyar sajtóhoz:

„Az Országos Rendőr-főkapitányság Bünyügyi Főigazgatóság Gazdaságvédelmi Főosztálya büntetőeljárást indított ismeretlen tettes ellen, hivatali visszaélés és más bűncselekmények elkövetésének alapos gyanúja miatt.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy Kovács Mihály – az IBB Áruforgalmi és Gyártó Kft. tulajdonosa, valamint 1993. januárig ügyvezető igazgatója – 1989-től folyamatosan 345 millió forint értékű arany és ezüst ékszert hozatott Magyarországra a vámhatóság megtévesztésével.

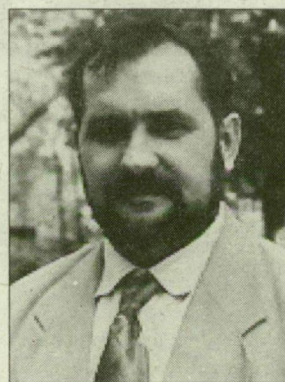
Ez a cselekmény a Büntető törvénykönyv 312. paragrafus 1. bekezdés a./ pontjába ütköző és a 3. bekezdés szerint büntendő, üzletszerűen, jelentős értékű vámárura elkövetett csempészet bűntett alapos gyanújának megállapítására alkal-

mas. Hétfőn Kovács Mihályt – a büntetőeljárás kódex 91. paragrafusának 1. bekezdés b./ pontja alapján – a rendőrség őrizetbe vette és folytatja az eljárást.”

Kovács Mihály az IBB Áruforgalmi és Gyártó Kft. tulajdonosa, egyúttal az Agrobank Rt. elnöke is. Az ORFK Vizsgáló Főosztálya az Agrobank Rt. két vezetője – Kovács Mihály bankelnök és dr. Kunos Péter vezérigazgató – ellen 1994. november 14-én büntetőeljárást indított. A nyomozó hatóság mindkét gyanúsítottat őrizetbe vette, majd kezdeményezte előzetes letartóztatásukat, amit a bíróság később elutasított, így Kovács és Kunos szabadlábra kerültek. A rendőrség idén márciusban a nyomozást befejezte és az ügyet vádemelési javaslattal megküldte a Fővárosi Főügyészségnek.

Lábon lőtték

M. J. derecskei lakos hétfőn reggel tőrkést kísérelt meg, amikor tárgyalásra a Berettyóújfalui Városi Bíróságra szállították. Az öt kísérő ór előbb felszólította, hogy álljon meg, majd figyelmeztető lövést adott le a levegőbe. Mivel mindez hatástalan volt, a rendőr használta fegyverét, aminek következtében M. J. lábsérülést szenvedett.

Heka László

Néhány nappal ezelőtt rendezték meg Budapesten a Magyar Jogászegylet jogtörténeti szakosztályának szervezésében „A rendszerváltás horvát alkotmánya és a ius publicum croatico-hungaricum utóélete” című konferenciát. Ezen vett részt a JATE Jogtörténet Tanszékének Phd.-ösztöndíjasa, Heka László, aki két éve foglalkozik a szegedi dalmaták történetével. Vele váltottunk néhány szót.

Milyen kérdéseket érintettek a konferencia előadói?

– A legnevesebb előadó, Dr. Pecze Ferenc, a jogtudomány akadémiai doktora a magyar és a horvát nép közötti jó viszonyról, és a két állam közötti nyolc évszázados együttéléséről szólt. Dr. Pecze öt kérdést érintett előadásában: vizsgáta azt, hogy hogyan illeszkedik a horvát

3 KÉRDÉS

A horvát-magyar kapcsolatok kutatójához

A szegedi dalmatákról

alkotmány az európai alkotmányok körébe; beszélt a horvát alkotmány létrejöttének előzményeiről, az államszervezet felépítéséről, a magyarországi horvát, illetve a horvátországi magyar kisebbségről, valamint a szerb-horvát jogtörténeti viszonyról. Az eszmecsere – amelyen képviseltették magukat a határon túli magyarok is – nagy szimpátiával beszéltek a felszólalók a horvátokról, olyannyira, hogy az egyik résztvevő akár a két állam esetleges új összekötésének lehetőségét is elképzelhetőnek tartotta.

Térjünk át kutatási témájára. Kik is valójában a dalmaták, s milyen szerepet játszottak Szeged történetében?

– A dalmaták, mint az egyik horvát etnikai csoport, igen jelentős szerepet tölthetnek be a város életében. Szegeden a raguzai (ma Dubrovnik) kereskedők voltak az első horvát telepesei. A városi közgyűlés 1653-ban ígér-

det és gyóntatót is küldött a horvátoknak. Később Dalmáciából, Boszniából és Hercegovinából érkezett több ezer bunyevác a déli városokba, Szegedre, Bajára és Szabadkára. 1663-ban körülbelül száz horvát élt Szegeden. A törökök kiűzése után azonban a számuk, olyannyira, hogy a magyarokkal, a németekkel és a szerbekkel együtt ők alkották a szegedi négy nemzetet. Tudni kell, hogy ekkortájt a város közgyűlését a nemzeti hovatartozás alapján szervezték meg. Később Mária Terézia megszüntette a nemzetekre való felosztást.

Mi történt a szegedi dalmatákkal?

– A XVIII. század végén beolvadtak a magyarságba. Ennek két oka volt: már jól beszéltek magyarul és ugyanazt a vallást gyakorolták, mint a magyarok.

Sz. C. Sz.

Fiatalos lendülettel köszönti Önt, kedves olvasónk, egy 85 éves örökifjú, Szeged lapja,

a DÉLMAGYARORSZÁG, péntektől induló, önálló

magazinjával:

Tele-DM

A DÉLMAGYARORSZÁG HETI TÉVÉ-, RÁDIO- ÉS PROGRAMMELLÉKLETE

24 oldalon!

Szegeden a lapot tulajdonosok ajándékba kapják! KLUBKÁRTYA

